

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 29C/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123463369
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Baláž
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:6123463369.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudcom Mgr. Mariánom Balážom v sporovej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpený ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 460,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 460,- eur spolu s úrokom z omeškania 9,5% ročne zo sumy 460,- eur od 15.11.2023 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca m á voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu v elektronickej podobe, s autorizáciou podľa osobitného predpisu, doručeným dňa 05.12.2023 Okresnému súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 460,- eur s príslušenstvom. Svoj nárok zdôvodnil tým, že dňa 18.09.2023 došlo v Sabinove k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola spoločnosť SALT LS s.r.o., so sídlom Námestie slobody 40, 083 01 Sabinov, IČO: 50177141 (ďalej len „poškodený“), pričom k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovanej. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 1204/2023 zo dňa 25.09.2023, na základe ktorej žalobca prenajal poškodenému náhradné motorové vozidlo s tým, že nájom náhradného vozidla trval od 25.09.2023 do 10.10.2023, po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do ukončenia opravy a doručenia krycieho listu poisťovňou, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Uviedol, že poškodený nemal po dobu trvania nájmu k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný. Ďalej uviedol, že po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil poškodenému faktúru č. 12922023, splatnú dňa 25.10.2023 na sumu 945,- eur bez DPH za 16 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla; vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma podľa žalobcu predstavuje náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovanej. Žalobca ďalej uviedol, že mu poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanej titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla, pričom započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s jeho pohľadávkou voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. zmluvy o postúpení pohľadávky

zo dňa 10.10.2023 vznikla voči žalovanej pohľadávka vo výške 945,- eur bez DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanej. Žalobca žalovanú vyzval na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla; žalovaná mu dňa 30.10.2023 poskytla poistné plnenie vo výške 485,- eur. Žalovaná podľa žalobcu postupovala v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátila nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Žalovaná mu neposkytla poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke na náhradu škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovanej. Žalobca je preto aktívne vecne legitímovaný na podanie žaloby na zaplatenie dlžnej sumy, predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovanej. Podľa žalobcu sa žalovaná dostala do omeškania s poskytnutím poistného plnenia, ktoré bola povinná poskytnúť najneskôr do 14.11.2023 podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o PZP“), pričom šetrenie poistnej udalosti podľa oznámenia o poskytnutí poistného plnenia skončila dňa 30.10.2023. Podľa žalobcu jeho aktívnu vecnú legitímáciu v obdobných súdnych sporoch ustálila súdna prax; poukázal na rozsudky Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co/24/2020, 14Cob/55/2019, 13Cob/49/2019, 9Co/300/2018 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3Cob/220/2017. K postupovanej pohľadávke uviedol, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej poistencom žalovanej; tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodeného spočívala v tom, že vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil. Uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla poškodenému len reparuje stav, keď nemohol z dôvodu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať a užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Podľa žalobcu jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukázanie finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 1Cob/85/2015). Pokiaľ ide o výšku dojednaného nájomného, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, žalobca odkázal na ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej predstavujú skutočnú škodu, pričom právo na jej náhradu bolo platne postúpené žalobcovi (napr. rozsudky Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13Cob/110/2017, 11Co/187/2019). Náklady boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas toho, ako sa nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom, nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp.zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp.zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp.zn. 13Cob/116/2018). Žalobca pre prípad vzniku pochybnosti ohľadom jeho nároku na zaplatenie úrokov z omeškania poukázal na právny názor v náleze Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 309/2020-33, v odôvodnení ktorého ústavný súd označil za neakceptovateľný skorší právny názor všeobecných súdov o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody. Podľa neho sa tým súčasne zaujalo zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou EÚ; rovnako Ústavný súd SR rozhodol aj v nálezoch sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 15.12.2023 platobný rozkaz č. 34Up/1073/2023, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 460,- eur spolu s úrokom z omeškania 9,5% ročne zo sumy 460,- eur od 15.11.2023 do zaplatenia. Žalovaná proti vydanému platobnému rozkazu podala odpor zo dňa 03.01.2024, ktorý bol doručený Okresnému súdu Banská Bystrica v listinnej podobe dňa 08.01.2024 (č.l. 21). Poukázala v ňom na to, že žalobca nepreukázal dôvodnosť a účelnosť vypožičania náhradného motorového vozidla po dobu dlhšiu, ako je doba, za ktorú mu žalovaná poskytla plnenie, t.j. dobu po ukončení opravy poškodeného motorového vozidla právneho predchodcu žalobcu. Listom zo dňa 30.10.2023 oznámila žalobcovi, že dňa 30.10.2023 ukončila šetrenie poistnej udalosti. Vzhľadom na dĺžku opravy motorového vozidla právneho predchodcu žalobcu žalovaná žalobcovi vyplatila na jeho bankový účet sumu výške 485,- eur za 8 dní zapožičania náhradného vozidla, t.j. od 25.09.2023 do dňa ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla, t.j. do 02.10.2023, pričom dátum ukončenia opravy 02.10.2023 vyplýva z faktúry č. 3223240100 vystavenej autoservisom PGT, s.r.o., Petrovianska 38/A,

080 01 Prešov, IČO: 36 483 516. Vo vzťahu k nároku na zapožičanie náhradného vozidla poukázala aj na názor Národnej banky Slovenska, ktorá v odpovedi o poskytnutie informácií zo dňa 11.03.2019 uviedla, že „Výška nároku na náhradu nákladov za zapožičanie náhradného vozidla je závislá od dĺžky zapožičania náhradného vozidla, pričom Národná banka Slovenska zastáva právny názor, že poškodený má nárok na zapožičanie náhradného vozidla odo dňa poškodenia, resp. zničenia jeho motorového vozidla do doručenia oznámenia poisťovateľa o totálnej škode, resp. do ukončenia opravy poškodeného vozidla v súlade s dĺžkou opravy podľa technológie opravy vozidla danej výrobcom konkrétnej značky motorového vozidla a primeraným časovým úsekom na objednanie nevyhnutne potrebných náhradných dielov.“ V zmysle uvedeného je preto podľa žalovanej dôvodné zapožičanie si náhradného motorového vozidla len po dobu do ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla, t.j. v tomto prípade do 02.10.2023, ktorý je uvedený ako deň dodania tovaru/služby na faktúre autoservisu. Žalovaná poukázala na to, že nemôže byť na jej ťarchu, že poškodený si prevzal opravené motorové vozidlo až dňa 10.10.2023. Motorové vozidlo poškodeného bolo dňa 02.10.2023 opravené a mohol si ho z autoservisu prevziať (opak žalobca podľa žalovanej nepreukázal). To, že sa poškodený rozhodol čakať do vystavenia krycieho listu zo strany žalovanej, aby nemusel opravu poškodeného motorového vozidla uhradiť z vlastných zdrojov (a následne čakať na jej preplatenie) bolo výlučne rozhodnutím poškodeného, čo taktiež nemôže byť pripísané na ťarchu žalovanej. Spochybnila tvrdenie žalobcu, že žalovaný si svojvoľne určil dobu trvania nájmu, ale bol to práve žalobca, ktorý si svojvoľne určil dobu trvania nájmu, odkázala pritom na závery rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 12C/4/2022 (potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11Co/34/2022). Zdôraznila, že náklady vynaložené za prenájom náhradného vozidla po dátume ukončenia opravy, teda po dátume 02.10.2023 nebolo možné považovať za účelný a nutný náklad vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody, pretože pojmovo už nejde o vozidlo náhradné, prenájaté dočasne po dobu, keď z dôvodu poškodenia nie je možné dočasne užívať vlastné vozidlo. Z ustálenej súdnej praxe podľa žalovanej taktiež vyplýva, že je vylúčené a nevhodné, aby v situácii, keď dôjde k oprave poškodeného motorového vozidla, boli aj naďalej za účelné považované náklady na prenájom náhradného vozidla. Opačný názor by viedol k absurdnému záveru, že poškodený si môže prenajať „náhradné“ motorové vozidlo na akúkoľvek dlhú dobu. Žalovaná v súvislosti s otázkou nemravnosti navyšovania nákladov na odstraňovanie škôd v systéme povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu a parazitovania na tomto systéme zo strany tretích osôb podoporne poukázala aj na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. IV. ÚS 2043/17 zo dňa 14.02.2018, v zmysle ktorého je neprijateľné, aby sa prostredníctvom úmyselného navyšovania nákladov na opravu škôd čerpali finančné prostriedky, ktoré by za spravodlivých podmienok neboli čerpané, čo by mohlo mať v konečnom dôsledku negatívny vplyv na všetkých poistencov. Vo vzťahu k úrokom z omeškania uviedla, že nárok žalobcu na úroky z omeškania voči žalovanej je potrebné posúdiť podľa zákona o PZP, nakoľko uvedený právny predpis ako lex specialis obsahuje aj špeciálnu právnu úpravu omeškania poisťovateľa. Právny predchodca žalobcu si u žalovanej uplatnil nárok na náhradu škody dňa 23.10.2023. Žalovaná dňa 30.10.2023 poskytla žalobcovi v zmysle § 11 ods. 6 písm b) zákona o PZP vysvetlenie, z akého dôvodu znížila poistné plnenie, t.j. pred uplynutím 3-mesačnej zákonnej lehoty. Žalovaná ukončila šetrenie dňa 30.10.2023 a vyplatila poistné plnenie vo výške 485,- eur dňa 28.10.2023. Dodržala tak aj zákonom stanovenú 15-dňovú lehotu na plnenie, preto sa nemohla dostať do omeškania s plnením svojho záväzku. Keďže žalovaná si svoju povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP splnila, má za to, že nie je povinná poškodenému uhradiť úroky z omeškania (§ 11 ods. 7 zákona o PZP a contrario), a to až do okamihu splatnosti poistného plnenia, t.j. 15 dní odo dňa doručenia právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z takéhoto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia (§ 11 ods. 6 zákona o PZP po spojkke „alebo“). V opačnom prípade by sa podľa žalovanej žalobcovi priznal nárok na príslušenstvo pohľadávky, ktorý doposiaľ nevznikol. Žalovaná v zmysle vyššie uvedeného navrhla, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania.

3. Z dôvodu podaného odporu žalovanou Okresný súd Banská Bystrica na návrh žalobcu túto vec postúpil tunajšiemu súdu. Žalobca vo vyjadrení k odporu (replike, č.l. 34) uviedol, že odpor žalovanej považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je podľa neho rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovanej nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Pritom je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania jeho reálnej možnosti užívať svoje motorové vozidlo. Poukázal taktiež na to, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovanej. K faktúre vystavenej autoservisom PGT,

s.r.o. zo dňa 02.10.2023, ktorú žalovaná predložila spolu s odporom žalobca uviedol, že z nej síce vyplýva dátum dodania tovaru/služby dňa 02.10.2023, avšak vzhľadom na odplatný charakter tohto záväzkového vzťahu je oprava v širšom slova zmysle ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovanou. Zdôraznil, že poškodený si riadne splnil všetky povinnosti za účelom včasného a okamžitého uplatnenia nároku na náhradu škody v súvislosti so škodovou udalosťou, a to ako vo vzťahu k žalovanej, tak aj voči autoservisu. O tom, že z jeho strany nešlo o nijaké špekulatívne konanie podľa žalobcu svedčí aj skutočnosť, že poškodený nechal svoje vozidlo opraviť v autoservise PGT, s.r.o., ktorý je obchodným partnerom žalovanej a súčasne autorizovaným servisom pre model poškodeného vozidla. Na preukázanie existencie zmluvného vzťahu medzi autoservisom a žalovanou navrhol, aby súd vyzval autoservis PGT, s.r.o., IČO: 36 483 516, so sídlom Petrovianska 38/A, 080 01 Prešov, na predloženie zmluvy o obchodnej spolupráci medzi týmto autoservisom a žalovanou. Taktiež uviedol, že až poskytnutím peňažného plnenia žalovanou je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodený ešte nemá okamžitú možnosť prevziať si svoje vozidlo a vrátiť tak náhradné vozidlo. Autoservis mal až po vystavení a doručení predmetného krycieho listu istotu, že mu bude poskytnutá úhrada za opravu od žalovanej, a preto až po doručení krycieho listu dňa 10.10.2023 bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla a toto si aj v uvedený deň vyzdvihol. Žalobca rozporoval aj tvrdenie žalovanej o tom, že poškodený si už dňa 02.10.2023 mohol prevziať opravené vozidlo z autoservisu. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že poškodený mal možnosť prevziať si vozidlo už v tento deň, je na nej, aby uvedenú skutočnosť preukázala. Žalobca ďalej poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.11.2023, sp.zn. 3Cob/94/2023. Z judikatúry zároveň vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca alebo likvidátora žalovanej o možnej dobe trvania opravy poškodeného vozidla. Poškodený nemohol nijako ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise a hneď ako bol informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, si toto aj vyzdvihol a náhradné vozidlo vrátil ihneď, ako mu bolo opravené vozidlo vydané autoservisom. Navyše dodal, že v prípade vykonávania opráv motorových vozidiel v dôsledku poisťných udalostí autoservis nevydá poškodenému opravené motorové vozidlo, a to až do momentu zaplatenia fakturovanej ceny opravy poškodeného motorového vozidla, resp. poskytnutia poisťného plnenia poisťovňou alebo krycieho listu zo strany poisťovne. Až následne dochádza k vydaniu opraveného motorového vozidla poškodenému. Náklady na prenájom náhradného motorového vozidla je preto nevyhnutné považovať za účelne vynaložené až do momentu reálneho odovzdania opraveného vozidla a v žiadnom prípade nie vystavením faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla bez možnosti jeho reálneho užívania. Žalobca podotkol, že ohľadom otázky účelnosti nákladov na nájom náhradného vozidla do doručenia krycieho listu poisťovňou nemožno hovoriť o ustálenej rozhodovacej praxi. Vo vzťahu k dôvodnosti a účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla poukázal na stotožňujúci sa názor Ústavného súdu Slovenskej republiky s názorom odvolacieho súdu vyslovený v jeho náleze sp. zn. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023, v zmysle ktorého v prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Súčasne Ústavný súd Slovenskej republiky definoval, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V danej veci je preto relevantné, že poškodené vozidlo sa po celé obdobie v čase od 25.09.2023 do 10.10.2023, t.j. 16 dní, nachádzalo v autoservise, čo vyplýva z predložených dôkazov, pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a nemohol predvídať vznik nákladov spojených s touto škodovou udalosťou, na ktorých pokrytie bol oprávnený a nútený použiť až plnenie poskytnuté zo strany žalovanej. K uplatnenému úroku z omeškania poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Obdo/27/2021 zo dňa 23.02.2022 a uznesenie sp.zn. 1Cdo/225/2021 zo dňa 27.04.2022, ktoré podľa žalobcu dokazujú, že z dôvodu svojvoľného a nedôvodného krátenia poisťného plnenia zo strany žalovanej mu nesporne vznikol nárok na uplatnený úrok z omeškania. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 460,- eur s príslušenstvom, tak, ako sa domáhal v žalobnom návrhu a uložil žalovanej povinnosť na náhradu trov konania.

4. Žalovaná v duplike v listinnej podobe, doručenej súdu dňa 13.03.2024 (č.l. 52) uviedla, že príčinná súvislosť medzi škodou, ktorá vznikla poškodenému v dôsledku neoprávneného uplatnenia zádržného práva autoservisu a protiprávnym konaním klienta žalovanej (škodovou udalosťou), nie je daná.

Žalovaná, resp. jej klient, zodpovedajú len za škodu (nájom vozidla) do ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla. Za následnú škodu (nájom vozidla po ukončení opravy poškodeného motorového vozidla) už žalovaná, resp. jej klient nezodpovedajú, pretože v tomto prípade absentuje príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním klienta žalovanej a vzniknutou škodou (nájomom nad rámec dôvodnosti a účelnosti, t.j. po odstránení následkov protiprávneho konania klienta žalovanej po vykonaní opravy). Zároveň poznamenala, že skutočnosť, že autoservisy bežne zadržiavajú opravené motorové vozidlá do vystavenia krycieho listu, a tým spôsobujú poškodeným škodu v podobe dlhšieho nájmu náhradného vozidla, nemôže byť na ťarchu vinníka škodovej udalosti ani jeho poisťovateľa. Ďalej uviedla, že autoservis, ktorý vykonával opravu a ktorý je zároveň aj zmluvným partnerom havarijného poisťovateľa, nemohol mať vzhľadom na zmluvný vzťah medzi ním a havarijným poisťovateľom pochybnosti o tom, či mu tento nevyplatí cenu opravy poškodeného motorového vozidla, preto nemal dôvod zadržiavať motorové vozidlo do vystavenia krycieho listu. V súvislosti s prezentovanou „obvyklou obchodnou praxou autoservisov“ žalovaná uviedla, že posudzuje v rámci svojej činnosti len úkony autoservisov vykonávané počas vykonávania opravy, na základe ktorých vypláca poistné plnenie. Následne je povinnosťou poisťovne ukončiť šetrenie poistnej udalosti do 3 mesiacov a vyplatiť poistné plnenie do 15 dní od ukončenia šetrenia poistnej udalosti. Povinnosťou poisťovne nie je kontrolovať činnosť autoservisu po vykonaní opravy, a to, ako následne s opraveným vozidlom nakladá, či akú obchodnú prax aplikuje vo vzťahu k svojim klientom. K nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023, na ktorý poukazoval žalobca vo svojom vyjadrení, žalovaná dodala, že aj v ňom sa uvádza, že účelné je zapožičanie náhradného vozidla len do doby ukončenia opravy. Avšak predmetný nález sa týkal posudzovania nároku na nájom náhradného vozidla do oznámenia poisťovne o totálnej škode, a nie nájmu náhradného vozidla pri vykonávaní opravy poškodeného motorového vozidla, a teda vyššie uvedená veta je len vytrhnutá z kontextu rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ktorý bol predmetným nálezom zrušený. Žalovaná preto naďalej zotrvala na názore, že žalobca nepreukázal dôvodnosť a účelnosť vypožičania náhradného motorového vozidla po dobu dlhšiu ako je doba, za ktorú mu žalovaná poskytla plnenie, t.j. dobu po ukončení opravy poškodeného motorového vozidla právneho predchodcu žalobcu.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 27.10.2025, ktorého sa zúčastnil žalobca, žalovaná svoju neprítomnosť ospravedlnila a súhlasila s prejednaním veci a rozhodnutím v jej neprítomnosti. Na uvedenom pojednávaní žalobca oznámil, že netrvá na vyžiadaní zmluvy o obchodnej spolupráci medzi autoservisom a žalovanou; súd preto vykonal dokazovanie v rozsahu navrhnutom stranami a zistil nasledovný skutkový stav. Dňa 18.09.2023 došlo v T. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom bola spoločnosť SALT LS s.r.o., IČO: 50177141, sídlo Námestie slobody 40, Sabinov (t.j. poškodený). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovanej. Poškodený nechal motorové vozidlo opraviť v autoservise PGT s.r.o., na základe ktorej žalobca prenajal poškodenému náhradné motorové vozidlo s tým, že nájom náhradného vozidla trval od 25.09.2023 do 10.10.2023. V zmysle potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu (č.l. 10rub) bolo vozidlo poškodeného prevzaté do autoservisu za účelom opravy dňa 25.09.2023 a po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany žalovanej dňa 10.10.2023 bolo vozidlo dňa 10.10.2023 odovzdané poškodenému. Autoservis, ako zmluvný servis žalovanej, čo žalovaná nepoprela, faktúrou č. 3223240100 zo dňa 02.10.2023 (č.l. 24), splatnou dňa 04.10.2023, s dátumom dodania 02.10.2023, fakturoval poškodenému za opravu vozidla sumu 1578,19 eura. Listom zo dňa 10.10.2023 (č.l. 29, 37a) žalovaná oznámila žalobcovi, že dňa 10.10.2023 ukončila šetrenie poistnej udalosti s tým, že sumu 1250,96 eura poukazuje v zmysle § 797 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len „OZ“) autoservisu. Dňa 25.09.2023 žalobca uzatvoril s poškodeným zmluvu o nájme č. 1204/2023 (č.l. 9), na základe ktorej mu prenajal náhradné motorové vozidlo s tým, že nájom trval od 25.09.2023 do 10.10.2023, pričom poškodený po túto dobu nemal k dispozícii iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný (č.l. 10). Faktúrou č. 12922023 zo dňa 10.10.2023 (č.l. 11) so splatnosťou dňa 25.10.2023 žalobca fakturoval poškodenému za prenájom náhradného motorového vozidla sumu 945,- eur za 16 dní (16 x 57,50 eur bez DPH), a tiež poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 25,- eur bez DPH. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 10.10.2023 (č.l. 11rub-12) poškodený postúpil svoju pohľadávku voči žalovanej titulom nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla žalobcovi, pričom zároveň došlo k započítaniu pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému, vyplývajúcou z faktúry za nájom náhradného motorového vozidla č. 12922023. Poškodený oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky listom zo dňa 10.10.2023 (č.l. 12rub). Žalobca si listom zo dňa 10.10.2023

uplatnil u žalovanej náhradu škody z postúpenej pohľadávky v sume 945,- eur bez DPH (č.l. 13). Listom zo dňa 30.10.2023 (č.l. 14) žalovaná oznámila žalobcovi, že dňa 30.10.2023 ukončila šetrenie poistnej udalosti s tým, že sumu 485,- eur ako priznanú primeranú dobu zapožičania náhradného vozidla v trvaní 8 dní, poukázala na účet žalobcu dňa 30.10.2023 (č.l. 15). Z potvrdenia o bežnej obchodnej praxi uplatňovanej pri oprave poškodeného vozidla v prípadoch, kedy náklady za opravu poškodeného vozidla uhrádza poisťovňa z povinného zmluvného poistenia vinníka autonehody (č.l. 38-39) súd zistil, že spoločnosť ALTERIA MOTOR s.r.o., Predmestská 90, 010 01 Žilina, IČO: 36 805 394, ako autorizovaný servis vozidiel značky Mazda, Mitsubishi, Hyundai, ďalej spoločnosť MD-Bavaria Žilina, s.r.o., Bytčická ul. 82, 010 01 Žilina, IČO: 35 400 882, ako autorizovaný servis vozidiel značky BMW a napokon spoločnosť FINAL CD, spol. s r.o., Prielohy 5, 010 07 Žilina, IČO: 31 432 484, ako autorizovaný servis vozidiel značky Peugeot, potvrdili, že v deň ukončenia prác súvisiacich s opravou poškodeného motorového vozidla servis vystaví faktúru, v ktorej sú vyčíslené náklady za opravu. Túto faktúru servis v deň jej vystavenia automaticky odosiela príslušnej poisťovni, ktorá z PZP vinníka nehody je povinná faktúru zaplatiť s tým, že v prípade, že poisťovňa je zmluvným partnerom autoservisu, ako náhrada úhrady faktúry sa využíva tzv. krycí list, ktorý vystavuje príslušná poisťovňa, a tento doručuje autoservisu, ktorý vydá poškodenému opravené vozidlo bezodkladne po doručení krycieho listu na úhradu faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla zo strany poisťovne.

6. Podľa § 427 ods. 1 OZ, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

7. Podľa § 427 ods. 2 OZ, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

8. Podľa § 429 OZ, prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatovať.

9. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

10. Podľa § 663 OZ, nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

11. Podľa § 671 ods. 1 OZ, nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

12. Podľa § 4 ods. 1 zákona o PZP, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

13. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

14. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

16. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

17. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

18. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

20. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Z predložených listinných dôkazov, ako aj skutočností, ktoré neboli medzi stranami sporné, mal súd za preukázané, že dňa 18.09.2023 došlo v Sabinove k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom bol poškodený. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovanej. Tým je v zmysle § 427 ods. 1, 2 OZ v spojení s § 4 ods. 1, 2 písm. b), ods. 4, § 15 ods. 1 zákona o PZP daná zodpovednosť, a zároveň tiež pasívna vecná legitímácia žalovanej v tomto konaní. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 10.10.2023 poškodený postúpil svoju pohľadávku voči žalovanej titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla žalobcovi, pričom zároveň došlo k započítaniu pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému, vyplývajúcou z faktúry za nájom náhradného motorového vozidla č. 12922023. Poškodený ako postupca oznámil žalovanej postúpenie svojej pohľadávky voči nej listom zo dňa 10.10.2023. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP v spojení s § 524 ods. 1, 2 OZ tak je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v tomto konaní. Žalovaná listom zo dňa 30.10.2023 oznámila žalobcovi, že dňa 30.10.2023 ukončila šetrenie poisťovnej udalosti a priznala žalobcovi sumu 485,- eur za 8 dní zapožičania náhradného vozidla.

23. V posudzovanom prípade nebola sporná zodpovednosť žalovanej za škodu spočívajúcu v nákladoch na nájom náhradného motorového vozidla, žalovaná totiž čiastočne, v sume 485,- eur, žalobcovi z tohto titulu plnila. Okrem toho súd v tejto súvislosti poukazuje na judikatúrne závery súdov v tejto oblasti, podľa ktorých skutočnú škodu, spočívajúcu v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktorá prevyšuje náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol poškodený vylúčený po určitú dobu. Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 1 Cz 86/90 zo dňa 30.11.1992, publikovaný v Sbírcе soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 7, ročník 1992, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3MCdo 3/2015 zo dňa 28.06.2016, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 25Cdo 3911/2007 zo dňa 30.03.2010, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 25Cdo 2703/2006 zo dňa 16.10.2008). V posudzovanej veci nebola medzi stranami sporná ani výška denného nájomného, ani účtovaný poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Rovnako nebola sporná nutnosť prenájmu náhradného motorového vozidla poškodeným. Medzi stranami zostala sporná iba otázka dôvodnosti dĺžky nájmu náhradného motorového vozidla poškodeným, keď žalovaná namietala, že oprava motorového vozidla poškodeného bola ukončená už dňa 02.10.2023, kedy autoservis vystavil faktúru za opravu motorového vozidla a poškodené vozidlo si poškodený mohol prevziať už v uvedený deň, a nie až dňa 10.10.2023.

24. Na zodpovedanie otázky, či nárok na náhradu škody spočívajúci v nájme náhradného motorového vozidla poškodeným v prípade škody hradenej z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je dôvodný iba do okamihu ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla autoservisom alebo až do okamihu vydania opraveného motorového vozidla poškodenému autoservisom po oprave, resp. do umožnenia užívania opraveného motorového vozidla poškodeným zo strany autoservisu po úhrade ceny opravy zo strany poisťovne škodcu príp. vystavenia tzv. krycieho listu poisťovňou, súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/88/2023 zo dňa 26.03.2024, ktorý v skutkovo obdobnej veci rovnakých sporových strán dospel k nasledovným záverom: „... odvolací súd východiskovo považuje za potrebné vyjadriť sa k samotnému

účelu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla tak, ako ju prezumuje zákon o PZP. Účelom uvedeného zákona je poskytnutie právnej ochrany poškodeného škodovými následkami zapríčinenými motorovým vozidlom škodcu. Právnu ochranu poškodeného zákon zabezpečuje jednak tým, že poškodenému priznáva právo na náhradu škody priamo proti poisťiteľovi, s ktorým škodca uzavrel poistnú zmluvu a jednak tým, že v rámci združenia zodpovednostných poisťiteľov zakladá vznik poistného garančného fondu, z ktorého sa odškodňujú obeť dopravných nehôd, ktorým škodu spôsobilo nepoistené alebo neznáme motorové vozidlo. Účelom povinného zmluvného poistenia je teda zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie príkorí poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkovateľom motorového vozidla, a to nielen vo sfére materiálnej ujmy vychádzajúc s ust. § 4 ods. 2 a ods. 3 zákona o PZP, ktoré upravuje právo poisteného (škodcu), aby poisťovateľ z poistenia zodpovednosti za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody, ale aj vo sfére rozsahu ingerencie poškodeného, spočívajúcej vo vykonaní úkonov potrebných na to, aby mu bola nahradená škoda, ktorá mu vznikla následkom škodovej udalosti. ... V kontexte uvedeného je potom potrebné vnímať aj samotné zabezpečenie náhradného motorového vozidla poškodeným po dobu, po ktorú z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla nemôže toto vozidlo užívať. Ústavný súd SR v náleze sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16. februára 2023 poukázal na to, že: „... Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok.“ ... V tejto súvislosti odvolací súd akcentuje tú skutočnosť, že žalovaný je subjektom, ktorý podniká ako poisťovateľ v oblasti poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, a teda v rámci svojej činnosti poskytuje poistné plnenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, keď nezriedka poskytuje poistné plnenia za škodu, ktorú zavinil jeho poistník na motorovom vozidle poškodeného pri strete prevádzok ich motorových vozidiel. Poškodenia motorového vozidla sa spravidla opravujú v opravovniach - servisoch, s ktorými môže mať poisťovateľ ako „zmluvný partner“ osobitný (exkluzívny) vzťah, premietnutý do poskytnutia určitej (predbežnej) „garancie“, že uhradí cenu opravy motorového vozidla poškodeného, na čo slúži práve tzv. krycí list. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že predmetný postup bol uplatnený aj v prejednávanej príhode. Uvedený záver zodpovedá tvrdeniam žalobcu o bežných obchodných praktikách servisov vykonávajúcich opravy motorových vozidiel, pričom žalovaný v konaní relevantným spôsobom nespochybnil vyjadrenie spoločnosti ALTERIA MOTOR, s.r.o., ktorá vykonávala opravu motorového vozidla poškodeného, a ani vyhlásenia ďalších autorizovaných servisov, t.j. spoločnosti FINAL-CD spol. s r. o., prípadne MD-Bavaria Žilina, s. r. o., z ktorých vyplýva, že bežnou praxou týchto servisov je, že v deň ukončenia prác súvisiacich s opravou poškodeného motorového vozidla servis vystaví faktúru, v ktorej sú vyčíslené náklady na opravu, a túto faktúru v deň jej vystavenia automaticky odosiela poisťovni, ktorá z PZP vinníka nehody je povinná faktúru zaplatiť a v prípade, ak poisťovňa je ich zmluvným partnerom (rozumej partnerom autoservisu) sa ako náhrada úhrady faktúry využíva tzv. krycí list s tým, že servis vydá poškodenému opravené vozidlo bezodkladne po doručení krycieho listu. Je potom nepochybné, že žalovaný mal o tomto zaužívanom postupe autoservisov vedomosť, pričom sám potvrdil, že bol o vydanie krycieho listu listom označeným ako „Splnomocnenie“ požiadaný. ... Vychádzajúc z vyššie uvedených východísk odvolací súd dospel k záveru, že za daných okolností nedochádza na strane poškodeného k zmene jeho postavenia už tým, že došlo k vykonaniu opravy jeho motorového vozidla, ale k tomuto dochádza až vtedy, keď uvedené motorové vozidlo mohol reálne užívať, t.j. dňom, kedy došlo k vydaniu krycieho listu zo strany poisťovateľa škodcu. ... Odvolací súd v spojitosti s vysloveným záverom zdôrazňuje, že v prejednávanej príhode neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by (v spore posudzovanom období od 29.12.2021 do 17.01.2022) zakladali záver o omeškaní autoservisu s opravou motorového vozidla poškodeného a na to nadväzujúcim vyhotovením a zaslaním faktúry za opravu vozidla žalovanému, príp. o omeškaní poškodeného s prevzatím opraveného motorového vozidla. Zo zistených skutočností, t.j. že poškodený si dal opraviť poškodené motorové vozidlo v servise, ktorého zmluvným partnerom je žalovaný, splnomocnil predmetný autoservis (t.j. subjekt, ktorý ako zmluvný partner rozhodne musel mať skúsenosti s komunikáciou so žalovaným ohľadne poistných plnení pri škode spôsobenej prevádzkou motorového vozidla) na komunikáciu so žalovaným (s tým, že úhrada ceny opravy poškodeného motorového vozidla bude likvidovaná formou „krycieho listu“), pri (žalovaným nepopretom) vyjadrení žalobcu o tom, že poškodený nemal dostatok finančných prostriedkov na úhradu opravy poškodeného motorového vozidla, vyplýva, že poškodený vstupoval do právneho vzťahu s autoservisom založeného zmluvou o dielo s tým, že on nebude uhrádzať cenu diela, a že úhrada ceny diela bude zabezpečená vydaním krycieho listu zo strany

poisťovateľa škodcu, t.j. žalovaného. ... Odvolací súd potom v základe nevidí dôvod, aby zo strany zmluvnej poisťovne nedošlo k nahradeniu dodatočných nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla poškodenému partnerským servisom až do úhrady náhrady škody, príp. vydania krycieho listu. Vychádzajúc z vyššie uvedeného podľa názoru odvolacieho súdu je potom existencia príčinnej súvislosti medzi škodovou (poistnou) udalosťou (dopravnou nehodou zo dňa 12.12.2021) a vznikom súvisiacej škody, spočívajúcej v nájmomnom za prenájom náhradného motorového vozidla až do úhrady vykonanej zo strany žalovaného, daná. V kontexte uvedeného záveru sa potom odvolací súd nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného z dôvodu neexistencie príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním škodcu a vznikom škody vo výške nájmomného za obdobie od opravy motorového vozidla poškodeného do úhrady ceny opravy. Podľa názoru odvolacieho súdu takýto výklad zodpovedá účelu zákona o PZP, ktorým je dosiahnutie čo najväčšieho zmiernenia následkov vzniknutých poškodenému v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla tak v materiálnej, ako aj imateriálnej sfére. Naopak, práve záver súdu prvej inštancie spočívajúci v rozlišovaní jednotlivých zložiek nárokov na náhradu škody poškodeného a s tým súvisiacu potrebu rôznej „kontraktačnej“ aktivity zo strany poškodeného, odvolací súd nepovažuje za súladný s primárnym účelom povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.“

25. Súd ďalej poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/107/2023 zo dňa 26.03.2024, ktorý v skutkovo obdobnej veci rovnakých sporových strán uviedol: „Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie o účelnosti doby nájmu náhradného vozidla až do momentu doručenia krycieho listu. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dopĺňa nasledovné. Východiskovo je potrebné akcentovať, že účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu poškodeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok. Odvolací súd za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla považuje dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona o PZP vybavená skončením šetrenia, oznámenia výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. ...“.

26. Súd odcitoval relevantné časti odôvodnenia obidvoch rozsudkov Krajského súdu v Žiline, pretože uvedený súd sa v nich komplexne vysporiadal s otázkami, ktoré sú relevantné aj pre posúdenie prejednávanej veci, ako aj s totožnými argumentmi a námietkami žalovanej uplatnenými v tejto veci, vrátane rozhodnutí prvoinstančných a odvolacích súdov ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky. Súd považuje argumentáciu vyjadrenú v citovaných rozsudkoch Krajského súdu v Žiline za racionálnu, logicky podloženú, argumentačne presvedčivú, preto sa s ňou v plnom rozsahu stotožňuje. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že nájom náhradného motorového vozidla zo strany poškodeného bol dôvodný iba do ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla autoservisom (vystavenie faktúry za opravu autoservisom), pričom nič nebránilo, aby po skončení opravy bolo opravené vozidlo prevzaté poškodeným a ten ho ďalej mohol užívať, súd uvádza, že táto argumentácia nezodpovedá ani realite bežného života, keď aj súdu je známa bežná obchodná prax, že v prípade poistných udalostí krytých z povinného zmluvného poistenia škodcu autoservis po vykonaní opravy poškodeného motorového vozidla vydá vozidlo poškodenému až po zaplatení ceny opravy resp. vystavení krycieho listu poisťovňou škodcu predstavujúceho „prísľub“ poisťovne, že cenu opravy motorového vozidla v konkrétnej výške zaplatí autoservisu. Uvedené tiež vyplýva z potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu, ktorý je zmluvným servisom žalovanej (č.l. 10rub); túto skutočnosť napokon preukazujú aj potvrdenia o bežnej obchodnej praxi vystavené spoločnosťami, ktoré sú autorizovanými servismi vybraných značiek motorových vozidiel, ktoré predložil žalobca (č.l. 38-39). V zmysle týchto potvrdení v deň ukončenia prác súvisiacich s opravou poškodeného motorového vozidla servis vystaví faktúru, v ktorej sú vyčíslené náklady za opravu, túto faktúru servis v deň jej vystavenia automaticky odosiela príslušnej poisťovni, ktorá z povinného zmluvného poistenia vinníka nehody je povinná faktúru zaplatiť s tým, že v prípade, že poisťovňa je zmluvným partnerom autoservisu, ako náhrada úhrady faktúry sa využíva tzv. krycí list, ktorý vystavuje príslušná poisťovňa, a tento doručuje autoservisu, ktorý vydá poškodenému opravené vozidlo bezodkladne po doručení krycieho listu na úhradu faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla zo strany poisťovne. Bolo by pritom iluzórne domnievať sa, že poškodený, ktorý škodovú udalosť nezavinil, by si dokázal v tejto situácii individuálne vyjednať s

autoservisom celkom odlišné podmienky, týkajúce sa platenia a odovzdania motorového vozidla po oprave autoservisom, najmä keď v tejto situácii vystupuje autoservis voči poškodenému v silnejšej pozícii a určuje „pravidlá hry“. Účelom povinného zmluvného poistenia je pritom zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie negatívnych dôsledkov na poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkovateľom motorového vozidla, a teda inštitút povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má slúžiť na to, aby sa poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. V tejto súvislosti súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16. februára 2023, v ktorom je uvedený: „Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. ... V prípade čiastočnej škody krajský súd dospel k záveru, že účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. V tejto časti sa ústavný súd s názorom krajského súdu stotožňuje. ... Poškodený, ktorému na motorovom vozidle vznikla čiastočná škoda, a poškodený, ktorému vznikla škoda totálna, sa nachádzajú v porovnateľnej situácii, keďže obaja nemôžu z objektívnych dôvodov užívať svoje vlastné motorové vozidlo a riešenie im ponúka nájom náhradného vozidla. Legitímna je preto otázka, prečo má byť poškodený, ktorému vznikla na motorovom vozidle totálna škoda v horšom postavení ako poškodený, ktorému vznikla škoda čiastočná, do ktorého ho dostane taký výklad právnej normy, podľa ktorého účelnosť nákladov možno považovať len do oznámenia poisťovne o spôsobe likvidácie. Poškodený ani po tomto oznámení poisťovne nemôže naďalej využívať svoje vlastné motorové vozidlo, čiže nedochádza k zmene jeho postavenia a naďalej je nútený využívať náhradné motorové vozidlo. Na základe uvedeného tak možno považovať dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady. ... Dôležitým kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla.“ Súd taktiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 14Cob/55/2019 zo dňa 25.07.2019, v ktorom krajský súd ako odvolací súd v obdobnej veci dospel k záveru, že: „Pri posudzovaní účelnosti prenájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu je potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať si svoje motorové vozidlo. Z vykonaných dôkazov plynie, že motorové vozidlo bolo v servise v čase od 19.10.2017 do 24.10.2017, kedy po doručení krycieho listu bolo servisom žalovanému vrátené. Z vykonaného dokazovania nevyplynulo, že by poškodený akýmkoľvek spôsobom mal možnosť dobu opravy svojho poškodeného motorového vozidla ovplyvniť, a preto sa nemôže jednať o okolnosť, ktorá by prípadne vylučovala nutnosť a účelnosť nákladov vynaložených na zabezpečenie náhradného motorového vozidla.“ Ďalej súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3Cob/94/2023 zo dňa 15.11.2023, v ktorom krajský súd ako odvolací súd v obdobnej veci dospel k záveru, že: „Za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona o PZP vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. V prípade opravy poškodeného vozidla autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo až po zaplatení ceny opravy alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že opravu vozidla zaplatí. ... Ukončením nájmu v deň vystavenia faktúry a odovzdaním náhradného vozidla by sa poškodený dostal do situácie, že zostane prakticky bez vozidla až do ukončenia likvidácie. Podľa názoru odvolacieho súdu nebolo v konaní preukázané, že momentom vystavenia faktúry za opravu zo strany servisu si mohol poškodený vozidlo prevziať a užívať ho a nájom náhradného motorového vozidla mohol byť v deň vystavenia faktúry ukončený. Preto je potrebné považovať za účelnú dobu nájmu náhradného vozidla od momentu, kedy bolo vozidlo prijaté do opravy, až do momentu jeho vydania poškodenému, t.j. od 13.9.2019 do 20.9.2019, a to za predpokladu, že dobu nájmu úmyselne alebo z nedbanlivosti poškodený nepredĺžil svojim úmyselným konaním alebo nedbanlivosťou.“ K rovnakému záveru dospel Krajský súd v Bratislave aj v rozsudku sp.zn. 3Cob/86/2023 zo dňa 18.10.2023. S ohľadom na vyššie uvedené závery odvolacích súdov možno v tomto prípade konštatovať, že na strane poškodeného nedochádza

k zmene jeho postavenia už tým, že došlo k vykonaniu opravy jeho motorového vozidla, ale až vtedy, keď uvedené motorové vozidlo môže reálne užívať, t.j. keď mu bolo autoservisom vydané po tom, ako bol zo strany poisťovateľa škodcu (žalovanej) vystavený a autoservisu doručení krycí list, resp. keď došlo k úhrade ceny opravy zo strany poisťovateľa škodcu v prospech autoservisu. Poškodený sa bez svojho zavinenia stal účastníkom dopravnej nehody, počas ktorej došlo k poškodeniu jeho motorového vozidla. Je preto opodstatnené trvať na tom, aby náklady na opravu jeho motorového vozidla boli vynaložené bez jeho akejkoľvek finančnej účasti. Práve za tým účelom sa dojednáva povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a je to o.i. práve žalovaná, kto v rozsahu svojej podnikateľskej činnosti dojednáva poistné zmluvy a následne poskytuje príslušné poistné plnenie. Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovanej, náhradné motorové vozidlo využíval na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13Cob/116/2018 zo dňa 12.12.2018). Poškodený si riadne splnil všetky povinnosti za účelom včasného a okamžitého uplatnenia nároku na náhradu škody v súvislosti s predmetnou škodovou udalosťou, a to ako vo vzťahu k žalovanej, tak aj voči autoservisu, vozidlo nechal opraviť v autoservise, v danom prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise, bezodkladne po tom, ako bol informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, si toto aj vyzdvihol a náhradné vozidlo ihneď vrátil. Opätovne súd poukazuje na to, že škodová udalosť, ktorú poškodený nezavinil, a s ňou spojené negatívne dôsledky, boli poškodenému „vnútené“ inou osobou, preto nie je ani možné od neho spravodlivo požadovať, aby disponoval dostatočnou hotovosťou (finančnými prostriedkami) na tento účel (keďže nemohol predvídať vznik týchto nákladov) a aj v prípade jej existencie túto použil práve na vyplatenie nákladov opravy autoservisu len za účelom, aby skrátil dobu nájmu náhradného motorového vozidla. Okrem toho súd poukazuje na to, že účelom povinného zmluvného poistenia je krytie škôd vzniknutých pri prevádzke motorových vozidiel tak, aby tieto neplatili priamo škodcovia (a už vôbec nie poškodení), a to vzhľadom na platenie poistného v prospech poisťovne.

27. Súd napokon považuje za potrebné poukázať na právne závery vyjadrené v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 322/2025-31 zo dňa 17.06.2025 v obdobnej veci týkajúcej sa žalobcu a bližšie neurčenej poisťovne, ktoré sú aplikovateľné aj na posudzovanú vec. Ústavný súd Slovenskej republiky v odsekoch 12-14 predmetného nálezu o.i. skonštatoval, že: „ Poškodený účelnosť trvania nájmu odôvodnil tým, že náhradné vozidlo mal prenajaté až dovtedy, pokiaľ mu servis neodovzdal opravené vozidlo. Skutočnosti podstatné pre posúdenie toho, že nájom náhradného vozidla po ukončení opravy - vystavení faktúry, bol neúčelný, mala tvrdiť a preukazovať žalovaná poisťovňa, keďže v prospech nej mali byť skutočnosti o tom, že sťažovateľovi nič nebránilo, aby si už opravené vozidlo prevzal predtým, ako vystavila krycí list. Bolo na žalovanej poisťovni tvrdiť a preukazovať skutočnosti rozhodné pre posúdenie toho, že ďalšie trvanie nájmu náhradného vozidla nebolo účelné.... I tieto skutočnosti však neboli pre posúdenie veci sťažovateľa rozhodujúce. Rozhodujúca bola dostatočne preukázaná bežná obchodná prax servisu a žalovanej poisťovne, ktorá spočíva v tom, že servis - zmluvný partner poisťovne, poškodeného o vykonaní opravy informuje a na prevzatie vozidla ho vyzýva až po doručení krycieho listu poisťovne. V takejto situácii je neudržateľná argumentácia krajského súdu o tom, že skutočnosti odôvodňujúce účelnosť trvania nájmu náhradného vozidla mal preukazovať poškodený. Poškodený účelnosť trvania nájmu preukázal potvrdením toho, že vozidlo mu bolo odovzdané až v deň doručenia krycieho listu poisťovne. Treba poukázať na to, že servis (čl. 14) potvrdil, že pod číslom špecifikovanej poistnej udalosti poškodené vozidlo prevzal 24. augusta 2021 a po ukončení opravy a doručení krycieho listu žalovanej poisťovne 30. septembra 2021 opravené vozidlo vydal poškodenému. ... Z uvedeného tak vyplýva, že v dostatočne osvedčenej skutkovej situácii, ktorej podstatou bola bežná obchodná prax servisov a poisťovní, krajský súd sťažovateľa nesprávne zaťažil dôkazným bremenom o skutočnostiach, ktorých preukázanie bolo v prospech žalovanej poisťovne. Práve tento zjavne mylný (arbitrárny) právny názor namietaného rozhodnutia krajského súdu viedol k porušeniu ústavných práv sťažovateľa na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie. ...“ Súd uvádza, že žalovaná v tomto konaní nepreukázala, že by poškodený neprimerane dlhú dobu odďaľoval prevzatie opraveného motorového vozidla zo servisu, a teda, že prevzatie vozidla až dňa 10.10.2023 bolo spôsobené okolnosťami na strane poškodeného a nie tým, že až v uvedený deň zaplatila cenu opravy resp. poskytla krycí list, čo vyplýva z oznámenia žalovanej o poistnom plnení z uvedeného dňa (č.l. 29, 37a). Súd dopĺňa, že poškodený si ešte v ten istý deň, t.j. dňa 10.10.2023 vyzdvihol

opravené motorové vozidlo zo servisu. Žalovaná v podanom odpore proti vydanému platobnému rozkazu tvrdila, že žalobca nepreukázal dôvodnosť a účelnosť vypožičania náhradného motorového vozidla po dobu dlhšiu ako je doba, za ktorú mu žalovaná poskytla plnenie. Súd aj s ohľadom na právne závery Ústavného súdu Slovenskej republiky citované vyššie v tomto odseku konštatuje, že bolo povinnosťou žalovanej v priebehu tohto konania tvrdiť a preukázať, že k prevzatiu motorového vozidla po jeho oprave ukončenej dňa 02.10.2023, poškodený nepristúpil z dôvodov na jeho strane, k čomu nedošlo. Za takto zisteného skutkového stavu preto sú účelne vynaloženými také náklady, ktoré poškodenému vznikli počas celej doby trvania nájmu náhradného vozidla, keďže táto úplne korešpondovala dobe, počas ktorej sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v servise za účelom jeho opravy, teda od 25.09.2023 do 10.10.2023.

28. S ohľadom na vyššie uvedené tak v posudzovanom prípade bolo v konaní preukázané, že poškodený mal počas obdobia, kedy bolo jeho poškodené vozidlo v autoservise za účelom opravy, t.j. od 25.09.2023 do 10.10.2023, účelne prenajaté náhradné motorové vozidlo. V súvislosti s nájmom náhradného vozidla žalobca vystavil poškodenému faktúru na sumu 945,- eur bez DPH (za 16 dní nájmu po 57,50 eur bez DPH a poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 25,- eur bez DPH), a žalovaná uhradila žalobcovi len sumu 485,- eur, za 8 dní zapožičania náhradného motorového vozidla, pričom bezdôvodne odmietla zaplatiť celú žalobcom fakturovanú sumu. Súd dospel k záveru, že žaloba podaná žalobcom je dôvodná, preto jej v celom rozsahu vyhovel a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi rozdiel medzi uvedenými sumami (945,- eur - 485,- eur = 460,- eur), vrátane požadovaných úrokov z omeškania. Žalovaná sa so splnením svojej povinnosti dostala do omeškania, súd jej preto uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi popri istine úrok z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. vo výške 9,5 % ročne (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.), a to v súlade so žalobou odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní od skončenia prešetrovania poistnej udalosti žalovanou (§ 11 ods. 7 zákona o PZP). Súd sa nestotožnil s právnym názorom žalovanej, že sa nedostala do omeškania, keďže si splnila povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody v čo najkratšom čase. Ako vyplýva z tohto rozhodnutia, súd dospel k záveru o nedôvodnosti krátenia poistného plnenia žalovanou žalobcovi. Nebolo by preto spravodlivé, aby poisťovňa (t.j. žalovaná) zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie preniesla na poškodeného.

29. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v platnom znení a žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal proti žalovanej nárok na ich náhradu v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak strana, ktorej bola uložená povinnosť, nespĺní uloženú povinnosť, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.